

Het verhaal - Het meisje zonder handen

Een arme molenaar sluit – zonder het te beseffen – een verbond met de duivel. In ruil voor rijkdom belooft hij de duivel wat zich achter zijn molen bevindt.

Hij denkt dat het een appelboom is, maar het blijkt zijn dochter te zijn.

De duivel komt haar halen, maar kan haar niet aanraken omdat ze te rein is. Hij eist dat de vader haar handen afhakt. De molenaar weigert eerst, maar onder druk en vol angst stemt hij uiteindelijk toe.

Het meisje vergeeft haar vader en laat haar handen afhakken. Door haar zuiverheid kan de duivel haar alsnog niet meenemen, en hij vertrekt.

Het meisje verlaat haar ouderlijk huis en zwerft de wereld in. In wanhoop bidt ze tot God. En ziet een koninklijke tuin waar een engel haar binnenleidt

Daar eet ze peren. De koning ontdekt haar en raakt ontroerd door haar schoonheid en kwetsbaarheid. Hij trouwt met haar en laat zilveren handen voor haar maken.

Wanneer de koning op reis is, bevalt zij van een kind.

De duivel onderschept de boodschapper die het bericht aan de koning moet brengen en vervalst de brieven, waardoor de koning denkt dat zijn vrouw een monsterlijk kind heeft gebaard. Hij schrijft terug dat men haar moet sparen, maar de duivel vervalst opnieuw de boodschap. Uiteindelijk wordt ze met haar kind verbannen.

Ze zwerft opnieuw en een engel wijst haar een afgelegen hut waar ze jarenlang leeft. Langzaam groeien haar echte handen weer aan .

Na jaren keert de koning terug, ontdekt het bedrog, ziet zijn fout en gaat naar haar en het kind op zoek. Een engel helpt hem hen te vinden en te herkennen. En zij worden herenigd .

In deze tijd gebeuren er ook zulke dingen.

Ik zag bij Coen Verbraak een interview met Nasia Rashid.

Nadia Rashid ontmoette een aardige charmante Indiase man.

Na de dag dat ze met hem getrouwd was bleek hij een heel andere man te zijn.

Hij had veel leugens verteld en Nadia had niets meer in te brengen. Ze was van hem.

Er was sprake van huiselijk geweld, maar ze vergaf hem elke keer na zijn berouw.

Ze raakte zwanger maar hij was daar niet blij mee en negeerde haar, en later haar en hun kind. Nadia vroeg een scheiding aan en toen begonnen de dreigementen en het stalken.

Met haar aangiftes werd niet iets gedaan en ook niet met haar terechte angst dat hun kind ontvoerd zou worden. Al had zij het volledige ouderlijke gezag.

Toen het meisje twee was werd ze op geweldadige manier ontvoerd naar India.

Nadia heeft haar toen jaar niet gezien en voert al die jaren strijd om haar terug te krijgen.

Ik luisterde naar haar smartelijke verhaal en dacht: dit is duivels.

Alles wat liefde is moet kapot gemaakt.

Op de vraag aan Nadia, hoe voel je je, antwoordde ze; geamputeerd.

=====

Gedachten

Wat een verhaal- wat gebeurt er veel. Een mensenleven vol.

Sprookjes zijn eigenlijk net als gelijkenissen die Jezus vertelde .

Jezus maakte gebruik van gelijkenissen om in te werken op het onbewuste van mensen om hen herkenning en plotseling inzicht te geven dat leidt tot een innerlijke en uiterlijke verandering. .

Spiritueel genezen. Maar als ik goed luister is het meisje al zuiver....

In het sprookje is de begeerte van de arme molenaar het moment dat hij ondoordacht zijn ziel verkoopt aan de duivel.

Op dat moment biedt hij geen bescherming aan zijn onschuldige en vrome dochter, zij wordt het offer en zij is het waar de duivel op aast.

Maar de duivel krijgt haar door die zuiverheid niet te pakken. Tot zijn grote woede. En hij beveelt de vader haar handen af te hakken, anders....

De vader is een slapjanus en doet wat de duivel zegt.

We sluiten allemaal weleens een slecht verbond in ons leven. Zoals de vader in dit verhaal.

Een relatie aangaan waarvan je weet dat deze niet goed voor je is, uit angst om alleen te zijn.

Een baan aannemen die niet je hart heeft, maar het verdient wel heel goed.

De molenaar is arm en heeft geen vertrouwen in de toekomst. Hij komt de duivel, als een oude man tegen die hem veel geld biedt in ruil voor een boom. Maar niet alles is zoals het zich voordoet, het blijkt de duivel te zijn.

Maar die duivel, die satan...dat vind ik altijd zo'n lastig woord. Waar staat dat eigenlijk voor?

Satan is duivel is tegenstander, datgene wat veroorzaakt dat je verdwaald of je afwendt)

Drewerman noemt de duivel onze eigen angsten en onzekerheden en complexen. Er zitten zeker destructieve krachten in ons, maar ik geloof dat er ook buiten ons krachten aan het werk zijn die destructief blijken. Soms vermomd, soms openlijk.

Zoals ik in de inleiding noemde.

In het verhaal staat dat het meisje haar vader vergeeft en haar handen laat afhakken, dat is nogal wat... en toch verlaat ze haar ouderlijk huis...ze hield toch van haar vader en toch vertrekt ze?

Ze doet het moedigste wat je kunt bedenken, zonder handen verlaat ze het ouderlijk huis. Ze heeft haar autonomie en zelfvertrouwen verloren en toch gaat ze op weg. Op zoek naar de liefde en bescherming die ze gemist heeft.

Zo mooi dat nu een engel in beeld komt. En later nog 2x. Heel symbolisch toch?

Jazeker.

Zo begint ze een zwerftocht, ze leeft van wat ze tegenkomt en op een bepaald moment bidt ze in haar wanhoop tot God. Dan verschijnt er een engel die haar helpt om voedsel te vinden in de tuin van een koning. Deze koning raakt ontroerd door haar schoonheid en kwetsbaarheid, huwt haar en laat twee zilveren handen voor haar maken.

Je zou bijna zeggen: eind goed al goed...

Maar haar trauma is innerlijk nog niet genezen, zij heeft nog een weg te gaan.

Als ze zwanger is gaat de koning op een lange reis. Hun zoon wordt geboren en er wordt een bericht gestuurd naar de koning. Met de geboorte van een kind komt er veel licht in de wereld.

Maar wie duikt er weer op in het verhaal? De duivel. Die aast op het licht. Het bericht aan de koning wordt vervalst door de duivel, er is iets mis met het kind. De koning schrijft terug dat ondanks alles er goed gezorgd moet worden voor moeder en kind.

Ook dit bericht wordt vervalst. De vrouw en het kind moeten gedood worden. Dit gaat de schoonmoeder van het meisje te ver en ze stuurt het meisje en haar zoon weg.

En daar gaat ze weer, nu met hun zoon op de rug gebonden.

En dan die hut...plaats van afzondering, en die handen die echt aangroeien, heel diepzinnig. Innerlijke en uiterlijke verandering.

De engel brengt haar bij een hut.

In deze afzondering groeien haar eigen handen weer aan.

Als er duivelse krachten zijn, zijn er dan ook engelen krachten?

Zoals de duivel niet verschijnt met rode hoorntjes op zijn hoofd, zo zullen engelen zich ook in verschillende gedaanten voordoen.

Als een onverwacht gebaar, onverwachte hulp, iets wat je toevallt waardoor je verder kunt.

In dit verhaal is afzondering ook belangrijk.

Mystici zoeken vaak afzondering, het naar binnen keren, als een weg naar vervulling.

De koning komt erachter dat zijn wantrouwen onterecht was en heeft diep berouw.

Hij gaat op zoek naar vrouw en kind en ook hij maakt een lange zwerftocht van zeven jaar voor hij hen weer vindt. Ze herenigen zich nu in een volwassen identiteit. Wat is de kracht die mensen doet volharden? De liefde denk ik. Zoals de liefde van Nadia voor haar dochter. De liefde van de koning voor vrouw en kind. Het geduld om te verdragen.

Hulp durven vragen daar waar je alleen niet verder kunt.

Ik vind het een prachtig diepzinnig verhaal. Niet alleen maar een sprookje of een psychologische lering.

Een verhaal van onschuld- trauma-verlies-zoektocht- innerlijke genezing en heelheid.

Een leerverhaal: de rijpe grond van ons eigen wezen is van dag tot dag, van moment tot moment aan verandering onderhevig.

Zelf moet je werken aan de heelheid. Geholpen door je beschermengel. En door de Goddelijke kracht die in je is.

Corrie van der Zee en Lida Weeda